

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv 2008/105/EF

2015/EØS/64/18

av 16. desember 2008

om miljøkvalitetsstandarder på området vannpolitikk og om endring og senere oppheving av rådsdirektiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF, 86/280/EØF og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF (*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kjemisk forurensning av overflatevann utgjør en trussel mot vannmiljøet med virkninger som akutt og kronisk giftighet for vannorganismer, akkumulering i økosystemet og tap av habitater og biologisk mangfold samt en trussel mot menneskers helse. En prioritert sak bør være å identifisere årsaker til forurensning og håndtere utslipp ved utslippskilden på den mest økonomisk og miljømessig effektive måten.
- 2) Som fastsatt i andre punktum i traktatens artikkel 174 nr. 2 skal Fellesskapets miljøpolitikk bygge på føre-var-prinsippet, prinsippet om forebyggende tiltak, prinsippet om at skade på miljøet fortrinnsvis rettes opp ved kilden, og prinsippet om at forurenseren betaler.
- 3) I henhold til traktatens artikkel 174 nr. 3 skal Fellesskapet ved utarbeidingen av sin miljøpolitikk ta

hensyn til tilgjengelige vitenskapelige og tekniske data, miljøforholdene i forskjellige regioner i Fellesskapet, den økonomiske og sosiale utviklingen i Fellesskapet som helhet, den avbalanserte utviklingen av Fellesskapets regioner samt fordeler og kostnader som kan oppstå som et resultat av tiltak eller mangel på tiltak.

- 4) I europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juli 2002 om fastsettelse av Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram⁽³⁾ er det fastsatt at miljø, helse og livskvalitet er blant de viktigste miljøprioriteringene i programmet, der det særlig legges vekt på behovet for å fastsette en mer spesifikk lovgivning på området vannpolitikk.
- 5) I europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk⁽⁴⁾ er det fastsatt en strategi mot forurensning av vann, der det kreves ytterligere særlige tiltak for forureningskontroll og miljøkvalitetsstandarder (EQS – Environmental Quality Standard). I dette direktiv fastsettes miljøkvalitetsstandarder i samsvar med bestemmelsene og målsettingene i direktiv 2000/60/EF.
- 6) I samsvar med artikkel 4 i direktiv 2000/60/EF, og særlig nr. 1 bokstav a), bør medlemsstatene gjennomføre nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 16 nr. 1 og 8 i nevnte direktiv, med sikte på en gradvis reduksjon av forurensning fra prioriterte stoffer og opphør eller utfasing av utslipp og tap av prioriterte farlige stoffer.
- 7) Siden 2000 er det vedtatt en rekke fellesskapsrettsakter som utgjør utslippskontrolltiltak i samsvar med artikkel 16 i direktiv 2000/60/EF for de enkelte prioriterte stoffene. Videre faller mange miljøverntiltak inn under virkeområdet til andre deler av Fellesskapets regelverk. Derfor bør gjennomføring og revisjon av eksisterende tiltak foretrekkes framfor innføring av nye kontrollordninger.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 348 av 24.12.2008, s. 84, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 57/2011 av 20. mai 2011 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 43 av 28.7.2011, s. 18.

(¹) EUT C 97 av 28.4.2007, s. 3.

(²) Europaparlamentsuttalelse av 22. mai 2007 (EUT C 102 E av 24.4.2008, s. 90), Rådets felles holdning av 20. desember 2007 (EUT C 71 E av 18.3.2008, s. 1) og Europaparlamentets holdning av 17. juni 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Rådsbeslutning av 20. oktober 2008.

(³) EFT L 242 av 10.9.2002, s. 1.

(⁴) EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1.

- 8) Når det gjelder utslippskontroll av prioriterte stoffer fra punktkilder og diffuse kilder, som omhandlet i artikkel 16 i direktiv 2000/60/EF, virker det mer kostnadseffektivt og hensiktsmessig at medlemsstatene i tillegg til å gjennomføre annet eksisterende fellesskapsregelverk selv innarbeider eventuelle egnede kontrolltiltak i henhold til artikkel 10 i direktiv 2000/60/EF i det tiltaksprogrammet som skal utarbeides for hvert nedbørfeltdistrikt i samsvar med artikkel 11 i nevnte direktiv.
- 9) Medlemsstatene bør forbedre tilgjengelig kunnskap og opplysninger om prioriterte stoffers kilder og om hvordan forurensning skjer, for å kunne identifisere målrettede og effektive kontrollmuligheter. Medlemsstatene bør blant annet overvåke sedimenter og biota med passende mellomrom for å kunne framskaffe tilstrekkelig med opplysninger til en pålitelig langsiktig analyse av utviklingen av disse prioriterte stoffene, som har en tendens til å akkumuleres i sedimenter og/eller biota. Resultatene av en slik overvåking, herunder overvåking av sedimenter og biota, bør i den utstrekning det kreves i henhold til artikkel 3 i europaparlaments- og rådsvedtak nr. 2455/2001/EF av 20. november 2001 om utarbeiding av en liste over prioriterte stoffer på området vannpolitikk⁽⁵⁾, gjøres tilgjengelige for å kunne danne grunnlag for framtidige kommisjonsforslag i henhold til artikkel 16 nr. 4 og 8 i direktiv 2000/60/EF.
- 10) Vedtak nr. 2455/2001/EF inneholder en første liste på 33 stoffer eller grupper av stoffer som er gitt prioritet for tiltak på fellesskapsplan. Blant disse prioriterte stoffene er visse stoffer identifisert som prioriterte farlige stoffer som medlemsstatene bør iverksette nødvendige tiltak for med sikte på opphør eller utfasing av utslipp og tap. For stoffer som forekommer naturlig eller ved naturlige prosesser, er opphør eller utfasing av utslipp og tap fra alle potensielle kilder umulig. Enkelte stoffer har vært gjenstand for nye undersøkelser og bør klassifiseres. Kommisjonen bør fortsette å gjennomgå listen over prioriterte stoffer og prioritere tiltak for stoffer på grunnlag av vedtatte kriterier som viser risiko for eller via vannmiljøet, i samsvar med den tidsplanen som er angitt i artikkel 16 i direktiv 2000/60/EF, og eventuelt legge fram forslag.
- 11) I Fellesskapets interesse og for å oppnå en mer effektiv regulering av vern av overflatevann er det hensiktsmessig å opprette miljøkvalitetsstandarder for forurensende stoffer som er klassifisert som prioriterte stoffer på fellesskapsplan, og overlate til medlemsstatene å fastsette regler ved behov for de gjenværende forurensende stoffene på nasjonalt plan, med forbehold for relevante fellesskapsregler. Åtte forurensende stoffer som faller inn under virkeområdet til rådsdirektiv 86/280/EØF av 12. juni 1986 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I vedlegget til direktiv 76/464/EØF⁽⁶⁾, og som utgjør en del av gruppen av stoffer som medlemsstatene bør iverksette tiltak for med sikte på å oppnå en god kjemisk tilstand innen 2015, med forbehold for artikkel 2 og 4 i direktiv 2000/60/EF, ble ikke oppført på listen over prioriterte stoffer. De felles standardene som ble fastsatt for disse forurensende stoffene, har imidlertid vist seg å være nyttige, og det er derfor hensiktsmessig å beholde reguleringen av disse på fellesskapsplan.
- 12) Følgelig vil bestemmelsene om gjeldende miljøkvalitetsmål fastsatt i rådsdirektiv 82/176/EØF av 22. mars 1982 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra kloralkalielektrolyse⁽⁷⁾, rådsdirektiv 83/513/EØF av 26. september 1983 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kadmium⁽⁸⁾, rådsdirektiv 84/156/EØF av 8. mars 1984 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra andre sektorer enn kloralkalielektrolyse⁽⁹⁾, rådsdirektiv 84/491/EØF av 9. oktober 1984 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av heksaklorsyklusheksan⁽¹⁰⁾ og direktiv 86/280/EØF bli overflødige, og de bør derfor oppheves.
- 13) Vannmiljøet kan påvirkes av kjemisk forurensning på både kort og lang sikt, og derfor bør opplysninger om både akutte og kroniske virkninger benyttes som grunnlag for å fastsette miljøkvalitetsstandarder. For å sikre at vannmiljøet og menneskers helse blir tilstrekkelig vernet, bør miljøkvalitetsstandarder uttrykt som en årlig gjennomsnittsverdi settes til et nivå som gir vern mot langvarig eksponering, og det bør fastsettes høyeste tillatte konsentrasjoner for å verne mot kortvarig eksponering.
- 14) I samsvar med reglene fastsatt i avsnitt 1.3.4 i vedlegg V til direktiv 2000/60/EF kan medlemsstatene, når de kontrollerer om miljøkvalitetsstandardene overholdes, herunder de standardene som uttrykkes som høyeste tillatte konsentrasjoner, innføre statistiske metoder, som for eksempel en prosenttilberegning, for å behandle store enkeltavvik, det vil si ekstreme avvik fra middelverdien, og feilavlesninger for å sikre et akseptabelt nivå med tanke på pålitelighet og nøyaktighet. For å kunne sammenligne overvåkingen mellom medlemsstatene er det hensiktsmessig å fastsette detaljerte regler for slike statistiske metoder etter en komitéframgangsmåte.

⁽⁵⁾ EFT L 331 av 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 81 av 27.3.1982, s. 29.

⁽⁸⁾ EFT L 291 av 24.10.1983, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 74 av 17.3.1984, s. 49.

⁽¹⁰⁾ EFT L 274 av 17.10.1984, s. 11.

- 15) For flertallet av stoffene bør fastsettelsen av verdier for miljøkvalitetsstandarder på fellesskapsplan på dette tidspunktet begrenses til bare å gjelde overflatevann. Når det imidlertid gjelder stoffene heksaklorbenzen, heksaklorbutadien og kvikksølv, er det ikke mulig å sikre vern mot indirekte virkninger og sekundær forgiftning på fellesskapsplan bare ved hjelp av miljøkvalitetsstandarder for overflatevann. For disse tre stoffene er det derfor hensiktsmessig å fastsette miljøkvalitetsstandarder for biota på fellesskapsplan. For å gi medlemsstatene en grad av fleksibilitet avhengig av deres overvåkingsstrategi, bør medlemsstatene enten overvåke og anvende disse miljøkvalitetsstandardene for biota eller fastsette strengere miljøkvalitetsstandarder for overflatevann som gir samme vernnivå.
- 16) Videre bør medlemsstatene kunne fastsette miljøkvalitetsstandarder for sedimenter og/eller biota på nasjonalt plan og anvende disse miljøkvalitetsstandardene i stedet for miljøkvalitetsstandardene for vann fastsatt i dette direktiv. Slike miljøkvalitetsstandarder bør fastsettes etter en åpen framgangsmåte som omfatter meldinger til Kommisjonen og de andre medlemsstatene, for å sikre et vernnivå som tilsvarer miljøkvalitetsstandardene for vann fastsatt på fellesskapsplan. Kommisjonen bør sammenfatte disse meldingene i sine rapporter om gjennomføringen av direktiv 2000/60/EF. Dessuten er sedimenter og biota viktige matriser for overvåking av visse stoffer med et betydelig akkumuleringspotensial. For å vurdere de langsiktige miljøvirkningene av menneskeskapte aktiviteter og den utviklingen som skjer, bør medlemsstatene treffe tiltak i henhold til artikkel 4 i direktiv 2000/60/EF for å sikre at eksisterende forurensningsnivå i biota og sedimenter ikke vil øke i betydelig grad.
- 17) I samsvar med artikkel 13 i direktiv 2000/60/EF og direktivets vedlegg VII del A nr. 5 bør alle unntak fra anvendelsen av miljøkvalitetsstandardene for prioriterte stoffer som får anvendelse på vannforekomster i samsvar med artikkel 4 nr. 4-6 i nevnte direktiv, idet det tas hensyn til direktivets artikkel 4 nr. 8 og 9, rapporteres i forvaltningsplanene for nedbørfeltdistrikt. Forutsatt at kravene i artikkel 4 i direktiv 2000/60/EF, herunder vilkår for unntak, er oppfylt, kan det gjennomføres aktiviteter, herunder mudring og skipsfart, som fører til utslipp og tap av prioriterte stoffer.
- 18) Medlemsstatene skal overholde rådsdirektiv 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet⁽¹⁾ og forvalte forekomster av overflatevann som benyttes for oppsamling til drikkevann i samsvar med artikkel 7 i direktiv 2000/60/EF. Dette direktiv bør derfor gjennomføres uten at det berører de kravene som måtte kreve strengere standarder.
- 19) I nærheten av utslipp fra punktkilder er konsentrasjonene av forurensende stoffer normalt høyere enn konsentrasjonene i vannet omkring. Medlemsstatene bør derfor kunne gjøre bruk av blandingssoner så lenge disse ikke påvirker i hvilken grad resten av forekomsten av overflatevann overholder de relevante miljøkvalitetsstandardene. Omfanget av blandingssoner bør begrenses til områder i nærheten av utslippspunktet, og det bør være forholdsmessig. I samsvar med artikkel 3 nr. 4 i direktiv 2000/60/EF bør medlemsstatene eventuelt sikre at kravene for å nå miljømålene i artikkel 4 i nevnte direktiv blir samordnet for hele nedbørfeltdistriktet, blant annet ved å angi blandingssoner i vannforekomster som strekker seg over landegrensene.
- 20) Det må kontrolleres at målene for opphør eller utfasing og reduksjon, som angitt i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2000/60/EF, blir overholdt, og sørges for åpenhet når det vurderes om disse forpliktelsene blir oppfylt, særlig med hensyn til betydelige utslipp og tap som er et resultat av menneskeskapte aktiviteter. Videre kan en tidsplan for opphør eller utfasing og reduksjon bare være knyttet til en liste. Det bør også være mulig å vurdere anvendelsen av artikkel 4 nr. 4-7 i direktiv 2000/60/EF. Det er også behov for et egnet verktøy for å beregne mengden av tapte stoffer som skjer naturlig, eller som følger av naturlige prosesser, ettersom fullstendig opphør eller utfasing fra alle potensielle kilder er umulig i slike tilfeller. For å oppfylle disse behovene bør alle medlemsstatene sette opp en liste over utslipp og tap for hvert nedbørfeltdistrikt eller del av et nedbørfeltdistrikt på medlemsstatens territorium.
- 21) For å unngå dobbeltarbeid i forbindelse med disse listene og sikre sammenheng mellom listene og andre eksisterende verktøy på området vern av overflatevann bør medlemsstatene benytte opplysninger som er innsamlet i henhold til direktiv 2000/60/EF og i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006 av 18. januar 2006 om opprettelse av et europeisk register over utslipp og transport av forurensende stoffer⁽²⁾.
- 22) For å sikre et konsekvent vern av overflatevann bør medlemsstater som deler forekomster av overflatevann, samordne sin overvåking og eventuelt utarbeiding av lister.

⁽¹⁾ EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 33 av 4.2.2006, s. 1.

- 23) Medlemsstatene bør gis mulighet til å kunne velge ut fra egne behov en egnet referanseperiode på ett år for måling av grunnverdiene på listen. Det bør imidlertid også tas hensyn til at tap ved bruk av pesticider kan variere kraftig fra år til år på grunn av ulik dosering, for eksempel som følge av ulike klimaforhold. Medlemsstatene bør derfor også kunne benytte en referanseperiode på tre år for visse stoffer som er omfattet av rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter⁽¹³⁾.
- 24) For å oppnå en optimal bruk av listen bør det fastsettes en frist for Kommisjonens kontroll av at verdiene for utslipp og tap forbedres med sikte på å nå målene i artikkel 4 nr.1 bokstav a) i direktiv 2000/60/EF, med forbehold for artikkel 4 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv.
- 25) Det bør utarbeides tekniske retningslinjer for å bidra til harmonisering av metoder som benyttes av medlemsstatene for å utarbeide listene over utslipp og tap, herunder tap fra akkumulert forurensning i sedimenter.
- 26) Flere medlemsstater påvirkes av forurensning fra forurensningskilder som ligger utenfor medlemsstatens nasjonale jurisdiksjon. Det bør derfor presiseres at en medlemsstat skal anses for å ha overholdt sine forpliktelser i henhold til dette direktiv selv om den overskrider verdiene i en miljøkvalitetsstandard på grunn av en slik grensekryssende forurensning, forutsatt at visse vilkår er oppfylt, og at medlemsstaten på egnet vis har utnyttet de relevante bestemmelsene i direktiv 2000/60/EF.
- 27) I samsvar med artikkel 15 i direktiv 2000/60 bør Kommisjonen på grunnlag av rapporter fra medlemsstatene gjennomgå behovet for å endre eksisterende rettsakter og behovet for ytterligere særlige tiltak på fellesskapsplan, som for eksempel utslippskontroller, og eventuelt framlegge relevante forslag. Kommisjonen bør rapportere om konklusjonene av denne gjennomgåelsen til Europaparlamentet og Rådet i forbindelse med den rapporten som utarbeides i henhold til artikkel 18 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF. Når Kommisjonen framlegger forslag til utslippskontrolltiltak, under henvisning til artikkel 10 i direktiv 2000/60/EF, bør den ta i betraktning eksisterende utslippskontrollkrav, som for eksempel
- kravene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/1/EF av 15. januar 2008 om integrert forebygging og begrensning av forurensning⁽¹⁴⁾, og den seneste utviklingen av forurensningsreducerende teknologi.
- 28) Kriteriene for identifikasjon av stoffer som er persistente, bioakkumulerende og giftige, samt stoffer som anses som tilsvarende problematiske, særlig svært persistente og svært bioakkumulerende stoffer som omhandlet i direktiv 2000/60/EF, er fastsatt i de tekniske retningslinjene for risikovurdering til støtte for kommisjonsdirektiv 93/67/EØF av 20. juli 1993 om fastsettelse av prinsippene for vurderingen av risikoene for mennesker og miljø ved stoffer meldt i henhold til rådsdirektiv 67/548/EØF⁽¹⁵⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF av 16. februar 1998 om markedsføring av biocidprodukter⁽¹⁶⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) og om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå⁽¹⁷⁾. For å sikre sammenheng med andre deler av Fellesskapets regelverk bør bare disse kriteriene anvendes på stoffene som gjennomgås i samsvar med vedtak nr. 2455/2001/EF, og vedlegg X til direktiv 2000/60/EF bør derfor erstattes.
- 29) Forpliktelsene fastsatt i direktivene oppført i vedlegg IX til direktiv 2000/60/EF er allerede innarbeidet i direktiv 2008/1/EF og i direktiv 2000/60/EF, og minst det samme vernnivået garanteres dersom miljøkvalitetsstandardene blir opprettholdt eller revurdert. For å sikre en konsekvent tilnæringsmåte til kjemisk forurensning av overflatevann og for å forenkle og klargjøre eksisterende deler av Fellesskapets regelverk på dette området, er det i henhold til direktiv 2000/60/EF, med virkning fra 22. desember 2012, hensiktsmessig å oppheve direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF.
- 30) De anbefalingene som er omhandlet i direktiv 2000/60/EF, særlig anbefalingene fra Vitenskapskomiteen for toksisitet, økotoksisitet og miljø, er tatt i betraktning.
- 31) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽¹⁸⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller, som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.

⁽¹³⁾ EFT L 230 av 19.8.1991, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT L 24 av 29.1.2008, s. 8.

⁽¹⁵⁾ EFT L 227 av 8.9.1993, s. 9.

⁽¹⁶⁾ EFT L 123 av 24.4.1998, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1, rettet ved EUT L 136 av 29.5.2007, s. 3.

⁽¹⁸⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

32) Ettersom målet med dette direktiv, som er å oppnå en god kjemisk tilstand for overflatevann ved å fastsette miljøkvalitetsstandarder for prioriterte stoffer og visse andre forurensende stoffer, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene, og derfor, på grunn av behovet for å opprettholde samme nivå når det gjelder vern av overflatevann i hele Fellesskapet, bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

33) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁹⁾.

34) Kommisjonen bør særlig gis fullmakt til å endre nr. 3 i del B i vedlegg I til dette direktiv. Ettersom dette tiltaket er allment og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv eller å utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, må det vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

I dette direktiv fastsettes miljøkvalitetsstandarder for prioriterte stoffer og visse andre forurensende stoffer i henhold til artikkel 16 i direktiv 2000/60/EF, med sikte på å oppnå en god kjemisk tilstand for overflatevann og i samsvar med bestemmelsene og målene i artikkel 4 i nevnte direktiv.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv får definisjonene i artikkel 2 i direktiv 2000/60/EF anvendelse.

Artikkel 3

Miljøkvalitetsstandarder

1. I samsvar med artikkel 1 i dette direktiv og artikkel 4 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstatene anvende

miljøkvalitetsstandardene fastsatt i del A i vedlegg I til dette direktiv for forekomster av overflatevann.

Medlemsstatene skal anvende miljøkvalitetsstandardene på forekomster av overflatevann i samsvar med kravene fastsatt i del B i vedlegg I.

2. Medlemsstatene kan velge å anvende miljøkvalitetsstandarder for sedimenter og/eller biota i stedet for dem som er fastsatt i del A i vedlegg I, for visse kategorier av overflatevann. Medlemsstater som anvender denne muligheten, skal

a) anvende en miljøkvalitetsstandard for kvikksølv og dets forbindelser på 20 µg/kg og/eller en miljøkvalitetsstandard for heksaklorbenzen på 10 µg/kg og/eller en miljøkvalitetsstandard for heksaklorbutadien og en miljøkvalitetsstandard på 55 µg/kg; disse miljøkvalitetsstandardene gjelder for dyreveg (våtvekt), der den mest hensiktsmessige indikatoren for fisk, bløtdyr, krepsdyr og annen biota velges,

b) fastsette og anvende andre miljøkvalitetsstandarder enn dem som er omhandlet i bokstav a) for sedimenter og/eller biota for særlige stoffer. Disse miljøkvalitetsstandardene skal gi minst samme vernnivå som miljøkvalitetsstandardene for vann i del A i vedlegg I,

c) fastsette, for stoffene omhandlet i bokstav a) og b), overvåkingsfrekvensen for biota og/eller sedimenter. Overvåkingen skal imidlertid finne sted minst én gang hvert år, med mindre teknisk kunnskap og ekspertvurderinger begrunner et annet intervall, og

d) underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene, ved komiteen omhandlet i artikkel 21 i direktiv 2000/60/EF, om de stoffene som det er fastsatt miljøkvalitetsstandarder for i samsvar med bokstav b), om årsakene og grunnlaget for å benytte denne tilnæringsmåten, fastsatte alternative miljøkvalitetsstandarder, herunder hvilke opplysninger og hvilken metode de alternative miljøkvalitetsstandardene ble utledet fra, hvilke kategorier av overflatevann de vil få anvendelse på og den planlagte overvåkingsfrekvensen, sammen med en begrunnelse for denne frekvensen.

Kommisjonen skal inkludere et sammendrag av meldingene i henhold til bokstav d) over og note 9 til del A i vedlegg I i de rapportene som offentliggjøres i samsvar med artikkel 18 i direktiv 2000/60/EF.

⁽¹⁹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

3. Medlemsstatene skal sørge for at det foretas analyser av den langsiktige utviklingen av konsentrasjoner av de prioriterte stoffene oppført i del A i vedlegg I, som har en tendens til å bli akkumulert i sedimenter og/eller biota, idet det særlig legges vekt på stoffene med nummer 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 og 30, på grunnlag av overvåkingen av vanntilstanden utført i samsvar med artikkel 8 i direktiv 2000/60/EF. Med forbehold for artikkel 4 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstatene treffe tiltak for å sikre at slike konsentrasjoner ikke øker i betydelig grad i sedimenter og/eller relevante biota.

Medlemsstatene skal fastsette overvåkingsfrekvensen for sedimenter og/eller biota for å få fram tilstrekkelig med opplysninger for en pålitelig langsiktig analyse av utviklingen. Som hovedregel bør overvåkingen finne sted hvert tredje år, med mindre teknisk kunnskap og ekspertvurderinger begrunner et annet intervall.

4. Kommisjonen skal følge den tekniske og vitenskapelige utviklingen, herunder konklusjonen av risikovurderingene omhandlet i artikkel 16 nr. 2 bokstav a) og b) i direktiv 2000/60/EF og informasjon hentet fra registreringer av stoffer som er gjort offentlig tilgjengelig i samsvar med artikkel 119 i forordning (EF) nr. 1907/2006, og skal om nødvendig foreslå at miljøkvalitetsstandardene i del A vedlegg I til dette direktiv revideres etter framgangsmåten i traktatens artikkel 251 og etter tidsplanen i artikkel 16 nr. 4 i direktiv 2000/60/EF.

5. Nr. 3 i del B i vedlegg I til dette direktiv kan endres i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll omhandlet i artikkel 9 nr. 3 i dette direktiv.

Artikkel 4

Blandingssoner

1. Medlemsstatene kan utpeke blandingssoner i tilstøtende områder til utslippspunkter. Konsentrasjoner av ett eller flere stoffer oppført i del A i vedlegg I kan overskride verdiene i de relevante miljøkvalitetsstandardene innenfor slike blandingssoner dersom de ikke påvirker hvordan resten av forekomsten av overflatevann overholder disse standardene.

2. Medlemsstater som utpeker blandingssoner, skal i forvaltningsplaner for nedbørfelt som er utarbeidet i samsvar med artikkel 13 i direktiv 2000/60/EF, inkludere en beskrivelse av

- a) hvilke tilnæringsmåter og metoder som er anvendt for å definere slike soner, og
- b) hvilke tiltak som er truffet for å redusere det framtidige omfanget av blandingssonene, som for eksempel ved tiltak i henhold til artikkel 11 nr. 3 bokstav k) i direktiv

2000/60/EF, eller ved å gjennomgå tillatelser omhandlet i direktiv 2008/1/EF eller ved tidligere reguleringer som omhandlet i artikkel 11 nr. 3 bokstav g) i direktiv 2000/60/EF.

3. Medlemsstater som utpeker blandingssoner, skal påse at omfanget av slike soner er

- a) begrenset til området i nærheten av utslippspunktet,
- b) avpasset etter konsentrasjonene av forurensende stoffer ved utslippspunktet og etter vilkårene for utslipp av forurensende stoffer i tidligere reguleringer, som for eksempel godkjenninger og/eller tillatelser, omhandlet i artikkel 11 nr. 3 bokstav g) i direktiv 2000/60/EF samt andre relevante deler av fellesskapsretten, i samsvar med anvendelsen av beste tilgjengelige teknikker og artikkel 10 i direktiv 2000/60/EF, særlig etter at de nevnte tidligere reguleringene er gjennomgått på nytt.

4. Tekniske retningslinjer for identifikasjon av blandingssoner skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé omhandlet i artikkel 9 nr. 2 i dette direktiv.

Artikkel 5

Liste over utslipp og tap

1. På grunnlag av informasjon som er samlet inn i samsvar med artikkel 5 og 8 i direktiv 2000/60/EF, i henhold til forordning (EF) nr. 166/2006 og andre tilgjengelige opplysninger, skal medlemsstatene utarbeide en liste, herunder kart dersom slike er tilgjengelige, over utslipp og tap for alle prioriterte stoffer og forurensende stoffer som er oppført i del A vedlegg I til dette direktiv, for hvert nedbørfeltdistrikt eller del av et nedbørfeltdistrikt som ligger innenfor medlemsstatens territorium, eventuelt med konsentrasjoner i sedimenter og biota.

2. Referanseperioden for beregning av verdier for forurensende stoffer som skal føres inn i listene omhandlet i nr. 1, skal være ett år mellom 2008 og 2010.

For prioriterte stoffer eller forurensende stoffer som omfattes av direktiv 91/414/EØF kan imidlertid oppføringene beregnes som gjennomsnittet for årene 2008, 2009 og 2010.

3. Medlemsstatene skal oversende listene opprettet i henhold til nr. 1 i denne artikkel, herunder de respektive referanseperiodene, til Kommisjonen i samsvar med rapporteringskravene i henhold til artikkel 15 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF.

4. Medlemsstatene skal ajourføre sine lister som en del av gjennomgåelsen av analysene angitt i artikkel 5 nr. 2 i direktiv 2000/60/EF.

Referanseperioden for fastsettelse av verdier i de ajourførte listene skal være året før vedkommende analyse skal fullføres. For prioriterte stoffer eller forurensende stoffer som er omfattet av direktiv 91/414/EØF, kan oppføringene beregnes som gjennomsnittet av de tre årene forut for fullføringen av denne analysen.

Medlemsstatene skal offentliggjøre de ajourførte listene i sine ajourførte forvaltningsplaner for nedbørfelt som fastsatt i artikkel 13 nr. 7 i direktiv 2000/60/EF.

5. Kommisjonen skal innen 2018 kontrollere at listens verdier for utslipp og tap forbedres med tanke på å nå målene for reduksjon eller opphør fastsatt i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) iv) i direktiv 2000/60/EF, med forbehold for artikkel 4 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv.

6. Tekniske retningslinjer for utarbeiding av lister skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé omhandlet i artikkel 9 nr. 2 i dette direktiv.

Artikkel 6

Grensekryssende forurensning

1. En medlemsstat skal ikke anses for å ha overholdt sine forpliktelser i henhold til dette direktiv selv om medlemsstaten overskrider verdiene i en miljøkvalitetsstandard, dersom den kan vise at

- a) overskridelsen skyldtes en forurensningskilde utenfor medlemsstatens nasjonale jurisdiksjon,
- b) medlemsstaten som følge av en slik grensekryssende forurensning ikke var i stand til å treffe effektive tiltak for å overholde de relevante miljøkvalitetsstandardene, og
- c) medlemsstaten hadde anvendt slik samordning av administrative tiltak som er omhandlet i artikkel 3 i direktiv 2000/60/EF, og eventuelt utnyttet bestemmelsene i artikkel 4 nr. 4-6 i nevnte direktiv for de vannforekomstene som var påvirket av den grensekryssende forurensningen.

2. Medlemsstatene skal benytte seg av ordningen fastsatt i artikkel 12 i direktiv 2000/60/EF for å gi Kommisjonen nødvendig informasjon i de situasjonene som er angitt i nr. 1 i denne artikkel, og de skal legge fram et sammendrag av de tiltakene som er truffet i tilknytning til grensekryssende

forurensning i den relevante forvaltningsplanen for nedbørfeltdistriktet i samsvar med rapporteringskravene i henhold til artikkel 15 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF.

Artikkel 7

Rapportering og revisjon

1. På grunnlag av rapporter fra medlemsstatene, herunder rapporter i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2000/60/EF og særlig de rapportene som gjelder grensekryssende forurensning, skal Kommisjonen gjennomgå behovet for å endre eksisterende rettsakter og behovet for ytterligere særlige tiltak i Fellesskapet, som for eksempel utslippskontroller.

2. Kommisjonen skal rapportere til Europaparlamentet og til Rådet i sammenheng med rapporten som utarbeides i samsvar med artikkel 18 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF, når det gjelder

- a) konklusjonene av gjennomgåelsen omhandlet i nr. 1 i denne artikkel,
- b) tiltak som er truffet for å redusere omfanget av blandingssoner som er utpekt i samsvar med artikkel 4 nr. 1) i dette direktiv,
- c) resultatet av kontrollen omhandlet i artikkel 5 nr. 5 i dette direktiv, og
- d) situasjonen med hensyn til forurensning som har sin opprinnelse utenfor Fellesskapets territorium.

Kommisjonen skal eventuelt legge fram relevante forslag sammen med rapporten.

Artikkel 8

Revisjon av vedlegg X til direktiv 2000/60/EF

Innenfor rammen av revisjonen av vedlegg X til direktiv 2000/60/EF, som fastsatt i artikkel 16 nr. 4 i nevnte direktiv, skal Kommisjonen blant annet vurdere stoffene i vedlegg III til dette direktiv for eventuelt å identifisere dem som prioriterte stoffer eller prioriterte farlige stoffer. Kommisjonen skal innen 13. januar 2011 rapportere resultatet av sin revisjon til Europaparlamentet og til Rådet. Sammen med rapporten skal Kommisjonen eventuelt foreslå relevante forslag, særlig forslag rettet mot å identifisere nye prioriterte stoffer eller prioriterte farlige stoffer eller for å identifisere visse prioriterte stoffer som prioriterte farlige stoffer, og eventuelt forslag rettet mot å fastsette tilsvarende miljøkvalitetsstandarder for overflatevann, sedimenter eller biota.

*Artikkel 9***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen omhandlet i artikkel 21 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

*Artikkel 10***Endring av direktiv 2000/60/EF**

Vedlegg X til direktiv 2000/60/EF endres i samsvar med vedlegg II til dette direktiv.

*Artikkel 11***Endring av direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF**

1. Vedlegg II til henholdsvis direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF og 84/491/EØF oppheves.

2. Overskrift B i avsnitt I-XI i vedlegg II til direktiv 86/280/EØF oppheves.

*Artikkel 12***Oppheving av direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF**

1. Direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF oppheves med virkning fra 22. desember 2012.

2. Fram til 22. desember 2012 kan medlemsstatene utføre overvåking og rapportering i samsvar med artikkel 5, 8 og 15 i direktiv 2000/60/EF i stedet for å utføre dem i samsvar med direktivene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel.

*Artikkel 13***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal innen 13. juli 2010 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de vedtas inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 14***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 15***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 16. desember 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

B. LE MAIRE

Formann

VEDLEGG I

MILJØKVALITETSSTANDARDS FOR PRIORITERTE STOFFER OG VISSE ANDRE FORURENSENDE STOFFER

DEL A: MILJØKVALITETSSTANDARDS (EQS)

AA: årgjennomsnitt

MAC: høyeste tillatte konsentrasjon

Enhet: [$\mu\text{g/l}$]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Stoffnavn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Innlands overflatevann ⁽²⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Annet overflatevann	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Innlands overflatevann ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Annet overflatevann
1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
5)	Bromert difenyleter ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	ikke relevant	ikke relevant
6)	Kadmium og kadmiumforbindelser (avhengig av vannhardhetsklasse) ⁽⁶⁾	7440-43-9	$\leq 0,08$ (klasse 1) 0,08 (klasse 2) 0,09 (klasse 3) 0,15 (klasse 4) 0,25 (klasse 5)	0,2	$\leq 0,45$ (klasse 1) 0,45 (klasse 2) 0,6 (klasse 3) 0,9 (klasse 4) 1,5 (klasse 5)	$\leq 0,45$ (klasse 1) 0,45 (klasse 2) 0,6 (klasse 3) 0,9 (klasse 4) 1,5 (klasse 5)
6a)	Karbondetraklorid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	ikke relevant	ikke relevant
7)	Kloralkaner C10-13	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
8)	Klorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Klorpyrifos (klorpyrifos-etyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
9a)	Pesticider med syklodien: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	ikke relevant	ikke relevant
9b)	DDT samlet ^(7,8) para-para-DDT ⁽⁷⁾	ikke relevant 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	ikke relevant ikke relevant	ikke relevant ikke relevant
10)	1,2-dikloreten	107-06-2	10	10	ikke relevant	ikke relevant
11)	Diklormetan	75-09-2	20	20	ikke relevant	ikke relevant
12)	Di(2-etylheksyl)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ikke relevant	ikke relevant
13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
15)	Fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1
16)	Heksaklorbenzen	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
17)	Heksaklorbutadien	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
18)	Heksaklorsykloheksan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Stoffnavn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Innlands overflatevann ⁽²⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Annet overflatevann	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Innlands overflatevann ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Annet overflatevann
19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
20)	Bly og blyforbindelser	7439-92-1	7,2	7,2	ikke relevant	ikke relevant
21)	Kvikksølv og kvikksølvforbindelser	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
22)	Naftalen	91-20-3	2,4	1,2	ikke relevant	ikke relevant
23)	Nikkel og nikkelforbindelser	7440-02-0	20	20	ikke relevant	ikke relevant
24)	Nonylfenol (4-nonylfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
25)	Oktylfenol ((4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	ikke relevant	ikke relevant
26)	Pentaklorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	ikke relevant	ikke relevant
27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
28)	Polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) ⁽¹⁰⁾	ikke relevant	ikke relevant	ikke relevant	ikke relevant	ikke relevant
	Benzo(a)pyren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	ikke relevant	ikke relevant
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perylene	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	ikke relevant	ikke relevant
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5				
29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
29a)	Tetrakloreten ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	ikke relevant	ikke relevant
29b)	Trikloretylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	ikke relevant	ikke relevant
30)	Tributyltinnforbindelser (tributyltinnkation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
31)	Triklorbenzener	12002-48-1	0,4	0,4	ikke relevant	ikke relevant
32)	Triklormetan	67-66-3	2,5	2,5	ikke relevant	ikke relevant
33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	ikke relevant	ikke relevant

⁽¹⁾ CAS: CAS-nummer (Chemicals Abstracts Service).

⁽²⁾ Denne parameteren er miljøkvalitetsstandard uttrykt som en årlig gjennomsnittsverdi (AA-EQS). Med mindre noe annet er angitt, får den anvendelse på den samlede konsentrasjonen av alle isomerer.

⁽³⁾ Innlands overflatevann omfatter elver og innsjøer og tilknyttede kunstige eller sterkt endrede forekomster av vann.

⁽⁴⁾ Denne parameteren er miljøkvalitetsstandard uttrykt som høyeste tillatte konsentrasjon (MAC-EQS). Når verdien MAC-EQS er merket som „ikke relevant“, anses AA-EQS-verdiene som vern mot kortvarige forurensningsstopper i kontinuerlige utslipp ettersom de er betydelig lavere enn verdiene som er avledet på grunnlag av den akutte giftigheten.

⁽⁵⁾ For gruppen av prioriterte stoffer som omfattes av bromerte difenyletere (nr. 5) oppført i beslutning nr. 2455/2001/EF, blir det bare fastsatt en miljøkvalitetsstandard for luftforbindelser med nummer 28, 47, 99, 100, 153 og 154.

⁽⁶⁾ For kadmium og kadmiumforbindelser (nr. 6) varierer miljøkvalitetsstandardverdiene avhengig av vannhardhet som angitt i fem klassekategorier (klasse 1: < 40 mg CaCO₃/l, klasse 2: 40 til < 50 mg CaCO₃/l, klasse 3: 50 til < 100 mg CaCO₃/l, klasse 4: 100 til < 200 mg CaCO₃/l og klasse 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Dette stoffet er ikke et prioritert stoff, men et av de andre forurensende stoffene der miljøkvalitetsstandardene er identiske med dem som er fastsatt i lovgivningen som fikk anvendelse før 13. januar 2009.

⁽⁸⁾ «DDT samlet» omfatter summen av isomerene 1,1,1-triklor-2,2 bis-(p-klorofenyl)-etan (CAS-nummer 50-29-3; EU-nummer 200-024-3); 1,1,1-triklor-2-(o-klorofenyl)-2-(p-klorofenyl)-etan (CAS-nummer 789-02-6; EU-nummer 212-332-5); 1,1-diklor-2,2-bis-(p-klorofenyl)-etylen (CAS-nummer 72-55-9; EU-nummer 200-784-6); og 1,1-diklor-2,2-bis-(p-klorofenyl)-etan (CAS-nummer 72-54-8; EU-nummer 200-783-0).

⁽⁹⁾ Dersom medlemsstatene ikke anvender miljøkvalitetsstandarder for biota, skal de innføre strengere miljøkvalitetsstandarder for vann for å oppnå samme vernnivå som miljøkvalitetsstandardene for biota fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i dette direktiv. De skal underrette Kommissjonen og de andre medlemsstatene, ved komiteen omhandlet i artikkel 21 i direktiv 2000/60/EF, om årsakene og grunnlaget for å benytte denne tilnæringsmåten, de fastsatte alternative miljøkvalitetsstandardene for vann, herunder hvilke opplysninger og hvilken metode de alternative miljøkvalitetsstandardene ble utledet fra, og hvilke kategorier av overflatevann de vil få anvendelse på.

⁽¹⁰⁾ For gruppen polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) (nr. 28) av prioriterte stoffer får hver enkelt miljøkvalitetsstandard anvendelse, dvs. at miljøkvalitetsstandardene for benzo(a)pyren, miljøkvalitetsstandardene for summen av benzo(b)fluoranten og benzo(k)fluoranten og miljøkvalitetsstandardene for summen av benzo(g,h,i)perylene og indeno(1,2,3-cd)pyren må oppfylles.

DEL B: ANVENDELSE AV MILJØKVALITETSSTANDARDE I DEL A

1. Kolonne 4 og 5 i tabellen: For alle forekomster av overflatevann betyr anvendelsen av AA-EQS at for hvert representative overvåkingspunkt i vannforekomsten skal den aritmetiske middelverdien av konsentrasjonene målt på ulike tider i løpet av året ikke overskride verdiene i standarden.

Beregningen av den aritmetiske middelverdien og den analysemetoden som er benyttet, herunder metoden for å anvende en miljøkvalitetsstandard når det ikke finnes noen egnet analysemetode som oppfyller minstekravene til ytelseskriterier, må være i samsvar med gjennomføringsrettsaktene om tekniske spesifikasjoner for kjemisk overvåking og kvalitet av analyseresultater i samsvar med direktiv 2000/60/EF.

2. Kolonne 6 og 7 i tabellen: For alle forekomster av overflatevann betyr anvendelsen av MAC-EQS at den målte konsentrasjonen ved alle representative overvåkingspunkter i vannforekomsten ikke overskrider verdiene i standarden.

I samsvar med avsnitt 1.3.4 i vedlegg V til direktiv 2000/60/EF kan medlemsstatene imidlertid innføre statistiske metoder, som for eksempel en prosentilberegning, for å sikre et akseptabelt nivå av pålitelighet og nøyaktighet når det skal avgjøres om MAC-EQS overholdes. Dersom dette er tilfellet, skal slike statistiske metoder være i samsvar med detaljerte regler som er fastsatt etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 9 nr. 2 i dette direktiv.

3. Med unntak av kadmium, bly, kvikksølv og nikkel (heretter kalt «metaller») blir miljøkvalitetsstandarden fastsatt i dette vedlegg uttrykt som de samlede konsentrasjonene i hele vannprøven. Når det gjelder metaller, viser miljøkvalitetsstandarder til den oppløste konsentrasjonen, dvs. den oppløste fasen av en vannprøve som fås ved filtrering gjennom et filter på 0,45 µm eller ved en annen tilsvarende forbehandling.

Medlemsstatene kan, når de vurderer overvåkingsresultatene opp mot miljøkvalitetsstandarder, ta i betraktning

- a) naturlige bakgrunnskonsentrasjoner for metaller og metallforbindelser, dersom de er til hinder for å overholde verdien i miljøkvalitetsstandarder, og
- b) hardhet, pH-verdi eller andre parametere for vannkvalitet som påvirker biotilgjengeligheten av metaller.

VEDLEGG II

Vedlegg X til direktiv 2000/60/EF skal lyde:

«VEDLEGG X

LISTE OVER PRIORITERTE STOFFER PÅ OMRÅDET VANNPOLITIKK

Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Navn på prioritert stoff ⁽³⁾	Identifisert som prioritert farlig stoff
1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
5)	ikke relevant	ikke relevant	Bromert difenyleter ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	ikke relevant	Pentabromdifenyleter (luktforbindelse med nummer 28, 47, 99, 100, 153 og 154)	
6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium og kadmiumforbindelser	X
7)	85535-84-8	287-476-5	Kloralkaner, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos	
9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos (klorpyrifosetyl)	
10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloretan	
11)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan	
12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylheksyl)ftalat (DEHP)	
13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten ⁽⁶⁾	
16)	118-74-1	204-273-9	Heksaklorbenzen	X
17)	87-68-3	201-765-5	Heksaklorbutadien	X
18)	608-73-1	210-158-9	Heksaklorsykloheksan	X
19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
20)	7439-92-1	231-100-4	Bly og blyforbindelser	
21)	7439-97-6	231-106-7	Kvikksølv og kvikksølvforbindelser	X
22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
23)	7440-02-0	231-111-14	Nikkel og nikkelforbindelser	
24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylfenol)	X
25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylfenol	
	140-66-9	ikke relevant	(4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)fenol)	
26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklorbenzen	X
27)	87-86-5	231-152-8	Pentaklorfenol	

Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Navn på prioritert stoff ⁽³⁾	Identifisert som prioritert farlig stoff
28)	ikke relevant	ikke relevant	Polysykliske aromatiske hydrokarboner	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pyren)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluoranten)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perylene)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluoranten)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pyren)	X
29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
30)	ikke relevant	ikke relevant	Tributyltinnforbindelser	X
	36643-28-4	ikke relevant	(Tributyltinn-kation)	X
31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbenzener	
32)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)	
33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: CAS-nummer (Chemicals Abstracts Service).

⁽²⁾ EU-nummer: Europeisk liste over eksisterende markedsførte kjemiske stoffer (EINECS) eller europeisk liste over meldte kjemiske stoffer (ELINCS).

⁽³⁾ Når grupper av stoffer er valgt, er typiske enkeltstoffer oppført som indikatorparametere (i parentes og uten nummer). For disse stoffgruppene må indikatorparametrene defineres ved en analytisk metode.

⁽⁴⁾ Disse stoffgruppene omfatter normalt et betydelig antall enkeltforbindelser. Det er i øyeblikket ikke mulig å oppgi egnede indikatorparametere.

⁽⁵⁾ Bare pentabrombifenyleter (CAS-nummer 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluoranten er oppført på listen som indikator for andre, farligere polysykliske aromatiske hydrokarboner.

VEDLEGG III

**STOFFER SOM SKAL GJENNOMGÅS FOR MULIG IDENTIFIKASJON SOM PRIORITERTE STOFFER
ELLER PRIORITERTE FARLIGE STOFFER**

CAS-nummer	EU-nummer	Stoffnavn
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	Bentazon
80-05-7		Bisfenol A
115-32-2	204-082-0	Dikofol
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		Fritt cyanid
1071-83-6	213-997-4	Glyfosat
7085-19-0	230-386-8	Mekoprop (MCP)
81-15-2	201-329-4	Moskusxylen
1763-23-1		Perfluoroktansulfonsyre (PFOS)
124495-18-7	—	Kinoksyfen (5,7-diklor-4-(p-fluorfenoksy)kinolin) Dioksiner PCB

KOMMISJONSDIREKTIV 2009/90/EF

2015/EØS/64/19

av 31. juli 2009

om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF, av tekniske spesifikasjoner for kjemisk analyse og overvåking av vanntilstand (*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk⁽¹⁾, særlig artikkel 8 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det bør sikres at analyseresultater fra laboratorier utpekt av vedkommende myndigheter i medlemsstatene for å utføre overvåking av vannets kjemiske tilstand i henhold til artikkel 8 i direktiv 2000/60/EF er sammenlignbare og av høy kvalitet. Standarden EN ISO/IEC-17025 om generelle krav til prøvings- og kalibreringslaboratoriers kompetanse omfatter egnede internasjonale standarder for validering av de analysemetoder som brukes.
- 2) For å oppfylle valideringskravene bør alle analysemetoder som benyttes av medlemsstatene i programmer for overvåking av vannets kjemiske tilstand, oppfylle visse minstekriterier for ytelse, herunder regler om metodenes måleusikkerhet og grense for mengdebestemmelse. For å sikre sammenlignbarhet bør grensen for mengdebestemmelse for kjemiske overvåkingsresultater fastsettes på grunnlag av en felles definisjon.
- 3) Dersom ingen metoder oppfyller minstekriteriene for ytelse, bør overvåkingen baseres på de teknikker som er best tilgjengelig og som ikke medfører urimelige kostnader.
- 4) Ved beregning av gjennomsnittsverdier bør det tas hensyn til måleresultater som ligger under analysemetodenes grense for mengdebestemmelse. Det bør fastsettes regler for slike tilfeller.
- 5) Tekniske tiltak for å sikre sammenlignbare analyseresultater av høy kvalitet bør følge et internasjonalt anerkjent kvalitetsstyringssystem. Framgangsmåten fastsatt i EN ISO/IEC-17025 er egnet til dette formål. Det bør sikres at laboratorier som utfører kjemisk analyse,

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 201 av 1.8.2009, s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 57/2011 av 20. mai 2011 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 43 av 28.7.2011, s. 18.

⁽¹⁾ EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1.

beviser sin kompetanse ved å delta i internasjonalt eller nasjonalt anerkjente programmer for egnethetsprøving og ved å benytte tilgjengelig referansemateriale. Med sikte på harmonisering av metoder på fellesskapsplan bør programmene for egnethetsprøving bygge på relevante internasjonale standarder. ISO/IEC guide 43-1 on proficiency testing by interlaboratory comparisons — Part 1: Development and operation of proficiency testing schemes er egnet som veiledning til dette formål. Resultatene av programmene bør evalueres på grunnlag av internasjonalt anerkjente resultatsystemer. ISO-13528 on statistical methods for use in proficiency testing by interlaboratory comparisons inneholder egnede standarder til dette formål.

- 6) Komiteen nevnt i artikkel 21 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF ble rådspurt 15. mai 2008 og uttalte seg positivt om utkastet til kommisjonsdirektiv om fastsettelse, i henhold til direktiv 2000/60/EF, av tekniske spesifikasjoner for kjemisk analyse og overvåking av vanntilstand. Den 6. juni 2008 framla Kommisjonen nevnte utkast for Europaparlamentet og Rådet for kontroll. Europaparlamentet motsatte seg ikke de foreslåtte tiltakene innen den fastsatte fristen. Rådet motsatte seg at Kommisjonen skulle vedta de foreslåtte tiltakene, med den begrunnelse at de ville overskride den gjennomføringsmyndighet som er fastsatt i direktiv 2000/60/EF. Kommisjonen vedtok derfor ikke de foreslåtte tiltakene, men forela for komiteen nevnt i artikkel 21 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF et endret utkast til det aktuelle direktivet. Komiteen ble rådspurt om nevnte utkast ved skriftlig framgangsmåte iverksatt 28. januar 2009, og uttalte seg positivt.
- 7) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra komiteen nevnt i artikkel 21 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

*Artikkel 1***Formål**

Dette direktiv fastsetter tekniske spesifikasjoner for kjemisk analyse og overvåking av vanntilstand i samsvar med artikkel 8 nr. 3 i direktiv 2000/60/EF. Det fastsetter minstekriterier for ytelse for analysemetoder som skal benyttes av medlemsstatene ved overvåking av vanntilstand, sediment og biota, i tillegg til regler for å dokumentere analyseresultatenes kvalitet.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

1. «påvisningsgrense» det utgangssignal eller den konsentrasjonsverdi over hvilket/hvilken det med et angitt pålitelighetsnivå kan bekreftes at en prøve er forskjellig fra en blindprøve som ikke inneholder aktuelle analytter,
2. «grense for mengdebestemmelse» en angitt multippel av påvisningsgrensen ved en konsentrasjon av analytten som i rimelig grad kan fastsettes med et akseptabelt nøyaktighets- og presisjonsnivå. Grensen for mengdebestemmelse kan beregnes ved bruk av en egnet standard eller prøve, og kan beregnes ut fra det laveste kalibreringspunktet på kalibreringskurven, unntatt blindprøven,
3. «måleusikkerhet» en ikke-negativ parameter som karakteriserer spredningen av mengdeverdiene som tildeles en målestørrelse basert på informasjonen som benyttes.

Artikkel 3

Analysemetoder

Medlemsstatene skal sørge for at alle analysemetoder, herunder elektroniske metoder og laboratorie- og feltmetoder som benyttes i programmer for overvåking av kjemisk tilstand utført i henhold til direktiv 2000/60/EF, er validert og dokumentert i samsvar med standarden EN ISO/IEC-17025 eller andre tilsvarende internasjonalt anerkjente standarder.

Artikkel 4

Minstekriterier for analysemetoders ytelse

1. Medlemsstatene skal sørge for at minstekriteriene for alle analysemetoder som benyttes, er basert på en måleusikkerhet på 50 % eller lavere ($k = 2$), beregnet på nivået for relevante miljøkvalitetsstandarder og en grense for mengdebestemmelse som er lik eller lavere enn en verdi på 30 % av de relevante miljøkvalitetsstandardene.
2. Dersom det ikke finnes relevante miljøkvalitetsstandarder for en gitt parameter, eller dersom det ikke finnes analysemetoder som oppfyller minstekriteriene for ytelse angitt i nr. 1, skal medlemsstatene sørge for at overvåking utføres ved bruk av de teknikker som er best tilgjengelig og som ikke medfører urimelige kostnader.

Artikkel 5

Beregning av gjennomsnittsverdier

1. I tilfeller hvor mengdene av fysisk-kjemiske eller kjemiske målestørrelser i en gitt prøve er under grensen for mengdebestemmelse, skal måleresultatene settes til halve

verdien av den aktuelle grensen for mengdebestemmelse for beregning av gjennomsnittsverdier.

2. I tilfeller hvor en beregnet gjennomsnittsverdi av måleresultatene nevnt i nr. 1 er under grensene for mengdebestemmelse, skal verdien angis som «lavere enn grense for mengdebestemmelse».

3. Nr. 1 får ikke anvendelse på målestørrelser som er totalsummer av en gitt gruppe fysisk-kjemiske parametere eller kjemiske målestørrelser, herunder deres relevante metabolitter og nedbrytings- og reaksjonsprodukter. I slike tilfeller skal resultater som er lavere enn et enkeltstoffs grense for mengdebestemmelse, settes til null.

Artikkel 6

Kvalitetssikring og -kontroll

1. Medlemsstatene skal sørge for at laboratorier eller parter som har inngått avtaler med laboratorier, benytter kvalitetsstyringssystemer i samsvar med EN ISO/IEC-17025 eller andre tilsvarende internasjonalt anerkjente standarder.

2. Medlemsstatene skal sørge for at laboratorier eller parter som har inngått avtaler med laboratorier, beviser sin kompetanse innen analyse av relevante fysisk-kjemiske eller kjemiske målestørrelser ved

- a) deltakelse i programmer for egnethetsprøving som omfatter analysemetodene nevnt i artikkel 3 i dette direktiv for målestørrelser ved konsentrasjonsnivåer som er representative for programmer for overvåking av kjemisk tilstand som gjennomføres i henhold til direktiv 2000/60/EF, og
- b) analyse av tilgjengelig referansemateriale som er representativt for innsamlede prøver ved konsentrasjonsnivåer som er relevante for miljøkvalitetsstandardene nevnt i artikkel 4 nr. 1.

3. Programmene for egnethetsprøving nevnt i nr. 2 bokstav a) skal organiseres av akkrediterte organisasjoner eller internasjonalt eller nasjonalt anerkjente organisasjoner som oppfyller kravene i ISO/IEC-guide 43-1 eller tilsvarende internasjonalt anerkjente standarder.

Resultatene av deltakelse i disse programmene skal evalueres på bakgrunn av resultatsystemene angitt i ISO/IEC-guide 43-1, standarden ISO-13528 eller i andre tilsvarende internasjonalt anerkjente standarder.

Artikkel 7

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv senest to år etter dets ikrafttredelse. De skal umiddelbart oversende Kommissjonen teksten til disse bestemmelsene.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 8

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 9

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 31. juli 2009.

For Kommissjonen

Stavros DIMAS

Medlem av Kommissjonen
